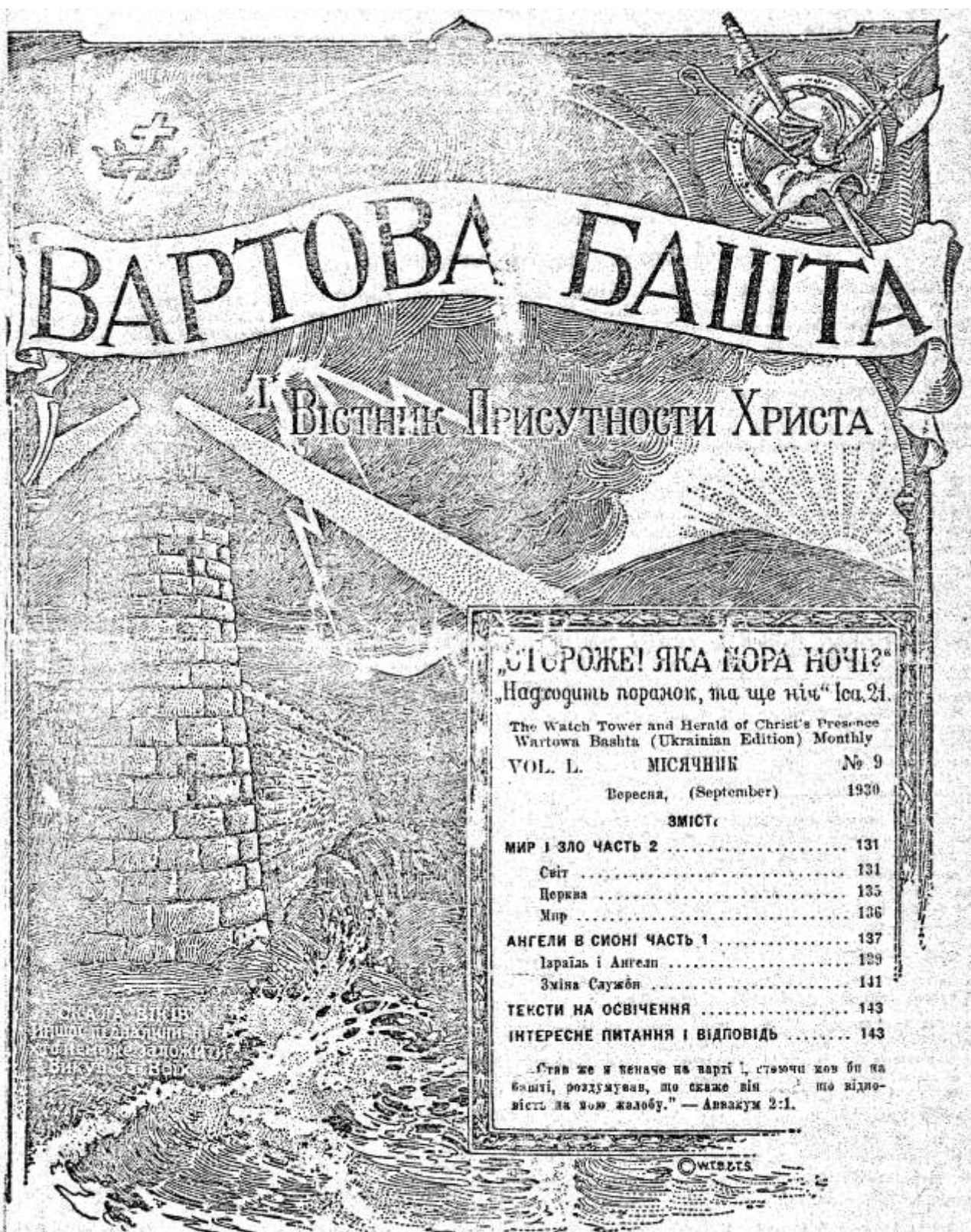

На землі переполох народів у закатах; як зареє море та фвіа [взбурені, недоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну; сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він не дає розклад дороги подорожувачих бесідників, не зберігає, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні вади міраються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважливого розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомовного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СЛОВА є одиниць справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Богос був початком Бога творива, котрий епіска стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Візкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив партію жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є слухати сльдами П Господа Ісуса Христа, приобразуватися на подобию Його, давати свідоцтво о імені і плані Божих, і остаточно бути прославленим з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама", котроє буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Бже посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухати, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислано даром, если о се попросити.

Увага для предплатників! В нас є такий закон, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали платежі, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх інтересуючих ми звертаємо на увагу що будуть дані програми в Українській мові через радіо станції WNK Cleveland, Ohio, у слідуючих зазначених часах:

Вересня 21 - го у 10.40 до 11.10 години.

Надоліста 23 - го у 8.50 до 9.15 години.

Вас усіх є запрошено наставляти вамі радіа і слухати цих поучаючих і інтересуючих програм.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Промені адресовати в кожнім разі на Товариство.

КОНВЕНЦІ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Промені звернути пильну увагу на позначке поданий розклад, де означено буквами як слідує: буква (K) означає там де є Українські збори; буква (H) означає Польські збори, і т. д.

(A. L. Athanasian; R. Armenian; C. Colored; E. English; X. German; G. Greek; H. Hungarian; I. Italian; L. Lithuanian; P. Polish; M. Roumanian; U. Russian; V. Slovak.)

St. Paul, Minn.	E	July 25-27
Portland, Me.	E	" "
Fargo, N. Dak.	E	August 1-3
Omaha, Nebr.	E	August 8-10
Manchester, N. H.	E, G	" "
Pittsfield, Mass.	E, P	" "
Kansas City, Mo.	E, G	August 15-17
Wheeling, W. Va.	E, G, P	" "
Tulsa, Okla.	E, C	August 22-24
Dallas, Tex.	E	August 29-Sept. 1
Springfield, Mass.	E, P	" "
Newark, N. J.	E, C	" "
Brownsville, Pa.	E, G, H, P, U	" "
Shreveport, La.	E	September 5-7
Memphis, Tenn.	E, G	September 12-14
Terre Haute, Ind.	E	" "
Birmingham, Ala.	E, C	September 19-21
Cambridge, Ohio	E	" "
Atlanta, Ga.	E, C, G	September 26-28
Johnstown, Pa.	E	" "
Sioux City, Iowa	E	" "
Louisville, Ky.	E, C	October 3-5
Atlantic City, N. J.	E, C	October 17-19

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. I

Вересень 1, 1930

№ 9

Мир і Зло

«Я роблю світло й темряву, посилаю мир і зло; я Господь, усе це я роблю.» — Ісаї 45:7. Анг. перек.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА постарався о провізію для примирення роду людського з собою. Коли се буде доконане, тоді буде безперечний доказ, що Він може поставити людей на землі котрі затримують свою непохитність до Нього. Він назначив Ісуса Христа, свого возлюбленого Сина, бути Його слугою примирення. Найперше Він постарався о ціну викупу через смерть і воскресення Ісуса Христа. Опісля Бог зачав вибирати з між людей нарід для свого імя і на сей нарід Він положив своє імя. Той нарід мусить стояти за імя Його і бути свідками і указувати на Його чесноти. Ся робота є приготування до Його царства.

² Довго перед тим, нім жертва викупу була дана, і довго по смерті і воскресенню Ісуса Христа, і підчас приготування того царства, злочинства, нещастя, злоба, гнів і несправедливість були й є в повнім гоні. Був се довгий і темний період терпіння і неволі. Многі запитували: Чому ж Бог дозволив на весь світ сей клопіт і недолю? Через довший час послідувачі Христа уважали за правдиву відповідь таку: Бог дозволив чоловіку переходити через слабости, смутки і смерть, щоб він міг дістати досвід і навчитися пізнати як вельми грішен є гріх; і щоб сим чином чоловік навчився через досвід силу гріха і також був яко ілюстрацією для ангелів; і що нема иншого й кращого способу для науки як через досвід.¹ Такі заключення не можуть бути правдиві, тому що вони не є в гармонії з Богом і Його Словом. Слабости, смутки і смерть впали на Адама яко справедливо засуджена кара за добровільне погання Божого закону, і через се весь рід людський потерпів наслідки того злочинства зі сторони Адама. Отже зло, що впало на Адама, було справедливістю, і не могло навчити його жадної лекції.

³ Тому що Сатана визвав Бога Єгову і Його Слово й чернив Його імя, Бог не перешкадав йому в його злім ділі, але дозволив йому йти

до крайности аж у назначенім часі Бог обявить всьому сотворінню, що Він є єдиний правдивий Бог, що Його слово є правда, що Його імя є гідне пошане, і що лише через Нього можна отримати життя і благословенства. Він не міг був дозволити на панування зла в тій цілі, щоб вчити чоловіка через досвід як вельми грішен був гріх і сим дати ілюстрацію для инших сотворінь. Зробити так, значилоб, що Бог є співучасником того великого беззаконства, а се є неможливим. Отже тут буде на місце поставити питання: Чи люди навчилися якої будь важної лекції через практикування зла, терпіння, слабостей, смутку і смерті?

СВІТ

⁴ Властива відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. Від Авля аж до потона гріх панував і лише дві особи Єгова признав в тім часі, і вони не навчилися нічого через зло. Про них є написано в Слові Божім, що Енох і Ной були пораховані за праведників, тому що вони мали віру і знали Бога. — Жидів 11:5-7.

⁵ По потопі люди зачали організуватися в правительства а Сатана стався їх богом. Він уживав своєї контролюючої сили над ними. Від потопу аж до приходу возлюбленого Сина Божого люди нічого не навчилися про зло з досвіду. Найбільший злочин поповнили релігійні люди, коли вони вбили Князя Мира. Жиди страшенно потерпіли з руки Єгови яко справедливую кару, але вони нічого не навчилися через їх досвід зі злом. Протягом цілої християнської доби аж до теперішнього часу злочин і переступи панували до найвисшого степення, і лише ті навчилися важної лекції в тім часі, що мали знання Бога і були послушні Його Слову.

⁶ Стоячи при самому кінці світа, ми бачимо землю змочену людською кров'ю, несправедливо пролятою, і тепер земля кличе о пімсту за сю проляту кров. З бігом часу зацарювало зло навіть в краю, котрий через довший час хвалився

вільністю та свободою. Злочинства в сім краю так побільшилися, що президент Держав сказав: „Життя і майно є більше небезпечне в Злучених Державах чим в котрім іншим цивілізованім краю в евіті.“ Хто вперто твердить що світ стає лучший або що рід людський вчиться через досвід, нехай виходить зі своїм доказом або нехай цілковито мовчить. Нема ані одного маленького доказу котрийби указував на факт, що рід людський пізнав хоть одну важну лекцію через досвід з гріхом або через практикування зла або злочинства. Нема причини думати, що підчас царювання Христа рід людський скористає з довгого пановання зла; тому що тоді люди схотять забути ті злочинства, а ті, що будуть мати Господні благословенства, викинуть сі річи з пам'яті а наповнять свій ум тим, що є добре і корисне.

ХРИСТИЯНИ

1 Чи Християни коли навчилися важної лекції задля їх досвіду з гріхом? В періоді так званім Християнська доба, у котрім часі Бог покликунув і збирав свою церкву, зло і злочинства дійшли до найвисшого вершка. Всі, що були взяті в угоду з Ісусом Христом терпіли зневагу з рук других, а головню з рук релігійних фанатиків і з рук тих, що називали себе послідователями Христа, але котрі в дійсности були слугами диявола. Найбільша зневага, яку можна уявити собі, впала на Ісуса Христа і Він перетерпів много зла, невластиво заподіяного Йому. Рівнож і Його ученики терпіли з рук тої самої класи, що переслідувала Господа. Кождий правдивий послідователь Ісуса Христа був предметом стріляного ворога і терпів много переслідувань. Сі як раз обставини були представлені в писанню. І хто ж то є тим автором того всего несправедливого терпіння послідователів Ісуса Христа? Спевністю, що не Єгова. Сим автором був Сатана, тому що він ненавидів і ненавидить кожного, хто служить і чить ім'я Єгови.

2 Се був Сатана, бог сього світа, що старався погубити дитятко Ісуса а пізнійше переслідував Ісуса Христа через всі Його дні на землі. Ісус сказав своїм ученикам, що вони будуть терпіти від того самого чинника, і всі Його послідователі терпіли. Чи будучи дотикнені злом, Християни навчилися якої будь корисної лекції відносно сього як вельми був грішен гріх? Спевністю, що ні. Помимо зла, вони противилися впливові лихого, вчилися бути вірними Богу і доказали свою стійність. Але се не досвід навчив їх сього.

3 Чому ж Бог дозволив Христу і членам Його тіла терпіти з рук Сатани і його агентів? Відповідь є, - Він дозволив задля тої самої причини, задля котрої Він дозволив Сатані переслідувати Йова. Сатана визвав Бога, осміяв Його

ім'я і Слово і заявив, що Бог не може мати сотворіння, котреб серед терпіння могло затримати свою вірність до Бога. Бог дозволив Сатані переслідувати тих, що заявили своє посвячення Йому, щоб сим доказати, що Єгова є правдивий і що чоловік може бути вірний Богу і затримати свою непохитність навіть серед найгірших обставин.

4 Історія в св. Письмі про Йова є безперечним доказом правдивости сього заключення. Св. Письмо згадує лісту вірних мужів від Авля аж до Йоана Хрестителя, і показує, що кождий з них терпів зневагу з рук Сатани і його агентів. Причина сього була, що сі мужі заявили себе по стороні Єгови, а Сатана старався відвернути їх від Бога. Вони не навчилися жадної важної лекції з досвіду зі злом, але вони навчилися бути правдивими і вірними Богу серед злих обставин.

5 Але чи не є написано: „Видовищим зробились ми (послідователі Христа) світові, і ангелам.“ (1 Коринтян 4:9) І чи се писання не доказує, що чоловік переходив через різні лихоліття і терпів зло, яко предмет лекції для світа і для ангелів, щоб вони могли пізнати, як вельми був грішен гріх? Відповідь на се питання мусить бути заперечуюча, і се не є ніякий доказ.

6 Аргумент Павла є ясний. Він каже, що він і інші послідователі Христа, задля їх угоди через жертву, вони є призначені на смерть; що вічне життя залежить від вірности до Бога і їх непохитности; що Сатана й його агенти постійно нападають на послідователів Ісуса Христа, стараючись відвернути їх від Бога і знищити їх і висміяти Єгову; що для світа, котрий є під правлінням Сатани, сі послідователі Ісуса Христа є безумні фанатики і посміховиськом для людей; і що в очах злих ангелів і людей вони є безумні. Яко дальший доказ сього, Павло додає: „Ми дурні задля Христа.“; або так сказати, тому що ми сильно тримаємось Христа, нашого Спасителя і Господа, ми є дурні в очах світа і в очах злих ангелів і людей, котрі не вірують Богу.

7 Сі вірні послідователі Христа стоять мужно в вірі, але на них глядять недовірки яко на громаду безумних. Се заключення є дальше поперте словами Павла: „Згадайте перші дні в котрі ви просвітившись перенесли велику боротьбу терпіння, то на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи спільниками тих, що так жили.“ — Жидів 10:32,33.

8 Замість світу і злим ангелам навчитись важної лекції, то вони нанесли зневагу для імені Єгови. Світ є Сатанською організацією; і та організація дальше переслідує вірних, а злі ангели нападають і стараються зіпсути всіх Християнів, і тих людей, що не належать до світських організацій, докоряють їм і висміявають

їх. Через практикування зла ніхто не навчився корисної лекції щодо сього як вельми грішен був гріх; і лише Християни помимо практикування зла і гріха доказали свою вірність до Бога. Отже Християнин через річи які він терпів навчився послухуєнства так як й Ісус навчився. (Жидів 5:8) Спевністю, що Ісус не навчився нічого з практикування зла, однак Він навчився послухуєнства через терпіння. Зі Слова Божого Християнин знає, що гріх є переступленням Божого закону, отже є злом, і коли він терпить зло, то се терпіння не є в тій цілі, щоби навчити його як вельми грішен був гріх, але яко нагода доказати свою вірність, лояльність і посвяту до Бога серед переслідування. У такій пробі він учиться бути послухний Божій волі.

КАРАННЯ

¹⁵ Чи неправдою є, що Господь карає своїх синів, котрих Він любить, і так через досвід учить їх як вельми грішен є гріх? Апостол відповідає: „І забули напомним, що до вас, як до синів, слагоді: Сини мій, не гордуй каранням Господнім, ані слаби, докорений від Нього; кого бо любить Господь, карає; і не всякого си́на, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий як до синів: Чи єсть бо такий син, котрого не карає батько?“ -- Жидів 12:5-7.

¹⁶ Як Господь карав злом Ізраїля, так Він карає своїх синів в Христі, котрі занедбують або забувають услів'я своєї угоди. Бог не є відвічальний за їх недбалство. Коли Ізраїль чинив зло, Бог карав їх; так Він допускає карання на своїх синів, щоб вони вчилися бути послухними і вірними йому. Лекцію яку Він учить їх не є як вельми грішен був гріх, але конечність вірності. Тому Апостол каже: „А праведний вірністю жив буде.“ (Жидів 10:38)

ДОСВІД

¹⁷ Вираз: „Досвід є найліпший учитель“, стався приповідю і уважався за правду. Але сей вираз не є правдою, -- досвід не є найлучший учитель. Найлучший учитель є той, котрий помагає ученикові навчитися найважнійшій лекції. Англійське слово „досвід“ є пояснене так: „Дійсно пережити якусь подію або події; особисте заізнання з дійсністю“. Люди на землі через шість тисяч років пережили дійсні події гріху і злочинства, але найбільше зі всіх гріхів було відвернення людей від Бога і мильне представлення Егови. З сього досвіду світ нічого доброго не навчився. При кінці дев'ятнадцять століть правління так званих християнських урядів, Християнство дальше нівечить Боже ім'я, Нього Слово і Нього возлюбленого Сина. Сі так звані християнські держави устанавлять і понижають, що противиться Божому царству. Нині ім'я Егови більше нівечини між так званими християнськими народами чим у котрім иншій часті землі. Практикування зла не заставило людей уникати злочинств. Се є неможливим наповнити ум злими річами і відтак вчитися чогось доброго.

¹⁸ Пояснення: Так звані Християни в Америці зазнали досвіду через десять років з протібітного закону, та помимо сього, всякі злочинства побільшаються і бажання бути беззаконними між усіма людьми зросло. Найбільші ревнителі протібітного закону (або твердості), замість навчитися щось доброго, то вони навчилися як нищити чоловіків, жінок і дітей під покривкою устанавлення того закону.

¹⁹ Але чи Апостол Павло не каже з авторитетом, що Християнин учиться через досвід? Ні, не після загального розуміння. Після Біблії, Уповажненої Версії, Павло каже: „Не тільки ж се, а хвалимось і горем, знаючи, що горе робить терпіння, терпіння ж досвід, досвід же надія, надія ж не осоромлює, бо любов Бога вилася у серця наші духом святим, даним нам.“ -- Римлян 5:3-5.

²⁰ Ужити слово „досвід“ в сім тексті не значить, „дійсно переживати якусь подію або події“, як його загально розуміють і уживають світські товмачі. Після писання, то слово значить потвердити, признати. В иншій перекладі сей текст читаємо так: „І не тільки се, радуємось у печалі, знаючи, що печаль виробить тривалість; і тривалість признання, і признання нарію; а надія ж не осоромлює, бо любов Бога вилася у серця наші духом святим, даним нам.“ -- Римлян 5:3-5. *Діалог.*

²¹ Значіння сього писання є, що Християнин, коли є переслідуваний або в печалі, виходить побідоносно, тому що він є в Христі і тому що він є непохитним і правдивим до Егови Бога і до услів'я своєї угоди; що печаль виробляє терпіння (постійне виконання задачі з внутрішньою радістю, знаючи, що се добре і вгодне перед Богом), і що таке терпіння є доказом досвідчення, або так сказати, признання Господом; що такі признання збільшають надію цілковитої побіди; і що та надія не осоромлює Християнина, але буде тримати його при Господі і в прославленню Нього Слова і імя.

²² Лише самий факт, що хтось переходить через певні терпіння, не збільшує його надії. Однак, если він терпить задля праведности, і чинячи се, позістає дальше вірний Богу і своїй угоді, тоді така постійність і вірність приносить внутрішню радість, і є доказом, що він є признаний Богом, і се побільшує його надію бути побідником і отримати вінець життя.

НАЙЛУЧШИЙ УЧИТЕЛЬ

²³ Отже хто є найлучшим учителем Християнина? Відповідь є, що Християнин учиться

найбільшої лекції через пізнання Бога і Його Слова і через спосіб Божого ділання з ним. Він може в дійсності пережити багато подій і ніякої лекції не отримати з них; але через знання яке він отримує зі Слова Божого і через Боже признание його кроків, він учить. Найлучший учитель є Бог Єгова; і тих, що хочуть бути навчені, Він учить їх через своє Слово, і через об'явлення свого признання тим, що служать Йому. Знання і покірне послуханство приносять дійсну користь.

²⁴ Є такі одиниці, що зробили угоду чинити волю Богу, але однак мають мізерне знання Слова Божого. Вони задовольняються тим, що вірують, що Ісус Христос був Сином Божим і Відкупителем чоловіка і що Бог замірив спасти світ через нього. Їх головна ціль є дістатися до неба, до місця спокою і чести. Їм дуже бракує знання Слова Божого але вони заведуть виконувати й те, що знають. Вони мали досвід зі злих річей і з лиходіїв, але вони не навчилися нічого корисного. До таких здається відносяться слова Апостола, коли він сказав: „Не обманюйте себе: Ледачі бесіди псують добрі звичаї. Протверезіться праведно та не грішіть; бо деякі не знають Бога. На сором вам глаголю.“ — 1 Коринтян 15:33,34.

²⁵ Се є неможливо пізнати волю Богу, не студіюючи Слова Його. Для того то є написано: „І не приладжуйтеся до віку сього а переоблагодітьтесь обновленням ума вашого, щоб довідуватись яка воля Божа й угодна і звершена.“ — (Римлян 12:2) Всякий хто відновив або будував свій ум через уважні студіювання Слова Божого і хто радісно був послухний йому, той тепер знає, що воля Божа в сім часі є, що він мусить бути свідком Його і співати в честь імені Його відважно. Хто ж немає знання Слова Божого, той приладжується до віку сього, йдучи тими самими дорогами, якими все ходило номинальне Християнство. Ні їх власний досвід ані досвід тих, що йшли перед ними, не навчив їх нічого. Много з них старалися виробити собі так званий солодкий і прекрасний характер, сподіючись, що се допоможе їм дістатися до неба. Однак Господь так не навчав. Послушенство до Його Слова порушене несамолюбством є найголовнішою річчю. Чоловік може бути невимовний і се можна пробачити йому задля його упавшости. Однак правдивий Християнин немає причини бути в недостаточнім знанні Слова Божого в сім часі.

²⁶ Апостол Павло пильно набував знання Слова Божого і Його волі і опісля виконував її. Він писав: „Хоч бо я й неук словом, та не розумом; ні, ми знані у всьому між вами.“ (2 Коринтян 11:6) Мабудь хтось апостолові закинув, що він був неокрасений в мові; інакше він не мав причини висказувати сих слів. Многі кажуть, що Християнин задля поверховности по-

винен бути дипломатичним (зручним, хитрим) але треба пам'ятати, що дипломатику винайшов і вживає Диявол, а не Господь. До своїх братів Павло писав виразно: „І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш достаткувала у знання і у всякому чутті, щоб допевнитись вам, що лучше, і щоб були чисті і непорушені в день Христа.“ — Филипян 1:9,10.

²⁷ Дипломатія ніколи не є щира. Господь оправдує лише правду висказану в несамолюбстві, щиро, відважно і чесно. Павло клав велику вагу на знання, коли писав: „Тогойто й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнилися розумінням волі його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому доброму ділі, просячи овоц і ростучи в розумінні Бога.“ (Колосян 1:9,10). Павло шукав признання від Бога а не від чоловіка, і він робив натиск на важність бути навченим Богом і Його Словом.

²⁸ Яко доказ, що се не є ціль навчати людей ані ангелів через досвід ані через обсервацію гріха, зла або злочинства, писання говорить: „Се бо вгодно і приято перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння акуратної правди прийшли.“ (1 Тим. 2:3,4 - Діяглот) Всі сотворіння, если хочуть навчитися важної лекції, мусять вчитися її через пізнання Бога і Його Слова, котре то Слово є правда. Коли Ісус молився до свого Отця, щоб Він освятив учеників Його, то Він нічого не згадував про їх досвідчення, але сказав: „Освятити їх правдою Твоею: Слово Твоє є правда.“ (Йоана 17:17) Що правда Слова Божого є учителем, то про се Ісус виразно сказав до Жидів: „Коли пробувати мете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду і правда визволить вас.“ (Йоана 8:31,32) Жиди мали стичність з гріхом много разів і не навчилися жадної важної лекції. Вони були відтягнені від їх угоди через вплив Сатани і його організації і для того сталися невірниками ворога.

²⁹ Так і нині многі, що називають себе дітьми Божими, є невірниками Сатани і його організації. Всякі досвідчення які вони переходили не навчили їх нічого, але знання правди зі Слова Божого навчилоб їх багато.

³⁰ „Останні Дні“ вже прийшли, як се писання і факти показують. Є одиниці, що кажуть, що вони були довгий час в угоді з Богом через Христа, а однак не шукають лучшого знання Божого Слова. (Жидів 5:12) Вони все роздумують над тим, що було перше дано малоліткам у Христі, і кажуть, що вони все вчаться, але все сдно і те саме, котре вони повинні були знати вже давно. „Завсіди вчаться, та й ніколи до

розуміння правди не можуть прийти." — 2 Тим. 3:7.

³¹ Їх досвід не навчив їх нічого. Вони могли були навчитися через краще знання Божого Слова і через несамолюбне послухенство до нього. На важливість знання Бога, яко головного учителя, апостол робив натиск, коли писав: „Благодать вам і впокій нехай умножиться в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого." Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою." (2 Петра 1:2,3) Яко остаточний доказ, що не досвід є сим важним учителем, а знання Бога, то Ісус сказав: „Се є життя вічне в тому, щоб тебе знали єдиного справедливого Бога і кого післяв еси Ісуса Христа." — Йоана 17:3.

³² Є ще інші два тексти в Біблії, у котрих слово „досвід" є ужите, і над котрими тут коротко застановимось. „Каже йому Лабан: Колиб знайшов я ласку в тебе! бо через досвід я навчивсь, що благословить мене Господь задля тебе." — 1 Мойсер 30:27, Анг. пер. Лабан не був чесний і часто ушукував свого зятя Якова, котрий заявив свій замір лишити його, і тому Лабан хитро живив то слово в повисшім тексті. Слово „досвід" в тім тексті значить щось передсказати або бути очарованим. Іншими словами Лабан сказав: Я мав видиво від Бога, що коли ти тут, то Господь благословить мене." Сі слова Лабан сказав для того, щоб міг дальше ошукувати.

³³ Соломон сказав: „Я говорив в мойому серці: Ось я став великим, і придбав більш мудрості ніж усі ті, що царювали перед мене в Єрусалимі, й серце мое мало много досвідчень в мудрості і знанню." (Езек. 1:16) Тут слово „досвід", після Біблії, значить видіння або видиво, і є свідченням Божого признання. Інакше сказати, Соломон заявив, що він мав видиво Божого признання через мудрість якою Він наділив його, і о яку Соломон молився, щоб Бог йому дав.

ПОСЛУГУВАННЯ ЗЛОМ ЧЕРЕЗ ХРИСТИЯНИНА

³⁴ Чи є Християнин оправданий послугувати злом проти свого ближнього? Маючи власне вирозуміння зла, а іменно, що воно наносить нещастя, долю, смуток, і шкоду, то відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. В ніяким случаю Християнин не є оправданий послугувати злом проти свого ближнього. „Нікому злом за зло не отдавайте." (Римлян 12:17) „На конец же, будьте усі одноі думки, милосердуючі, благородні, сердечні, привитливі; не віддаючи злом за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідили." — 1 Петра 3:8,9.

³⁵ Не є се ділом Християнина карати злочинь-

ців. Карати злочиньців може лише Господь або той кого Він назначить; але не булоб се намісці виконувати таку річ через того, хто немає власти. „Не відомщуйте за себе, любі, а давайте місце гніву (Божому), писано бо: Мені відомщення, я віддам, глаголе Господь." (Римлян 12:19) Бог не дав сили і власти послідувателю Христа, щоб вони карали злочиньців. Бог самий покарає їх у своїм часі і в свій спосіб.

³⁶ Є такі одиниці, що називають себе дітьми Божими і обмовляють своїх братів і сим приносять багато шкоди, нещастя і смутку. Сі злочини оправдують свою обмову тим, що кажуть, що їх браття робили зло і для того можна властиво виставити їх на сміх. Але така робота не згаджується з писанням. Бог сотворив свою організацію, часть котрої є на землі, і котрій Він поручив певну роботу виконати. Всі що належать до Божої організації є відвічальні йому і відповідают перед ним. Для того послідувателю Христа є сказано, щоб вони „ніколи не хулили." (Тита 3:2) Під жадними усьміями ніяка одиниця не є оправдана спричиняти комусь смуток, печаль або терпіння ділом або словом. „Ти ж хто еси, що судиш чужого слугу? Своему панові стоїть він або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його." — Римлян 14:4.

³⁷ Апостол дав здорову пораду своїм братам коли писав до них: „Не осуджуйте один одного, братте; хто осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя. Один єсть законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто еси, що судиш другого?" — Якова 4:11,12.

³⁸ Єгова приписав закони для своїх людей. Він нікому не дав власти судити нікого. Если хтось хоче дати свій осуд або рішення відносно когось иншого щодо сього, як він стоїть в очах Божих, то сим він робить себе суддею Божого закону, чого він не має права робити. Він хоче забрати місце котре не належиться йому, і для того його поступки не можуть подобатись Господу. Если він є переконаний в своїм умі, що певний брат ходить мильно дорогою і що таке поступовання не є угодне перед Богом, тоді він може оминати такого брата, але ніколи не карати його або старатися карати його.

ЦЕРКВА

³⁹ Чи не поручив був Бог церкві або зборові Християн давати присуди і карати певних переступників і через се спричиняти їм зло? Відповідь після писання мусить бути, Ні! Бог не уповажив екклесію давати присуди в тій цілі, щоб карати когось. Ріжні непорозуміння можуть виринути між несовіршеними сотворіннями. Ісус Христос дав властивий закон після котрого мусить екклесія поступати у всіх обставинах. Если

хтось согрішить проти брата свого в Господі, то з ним треба поступати після установленого закону. Се однак не значить, що ушкоджений може заподіяти яке зло переступникові. Але він може ось що зробити: „Коли ж прогрішить проти тебе брат твій, йди й обличи його між тобою й ним самим. Коли послухає тебе, здобув еси брата твого; коли ж не послухає, возьми з собою ще одного або двох, щоб при устах двох свідків, або трьох, стало кожне слово. Коли ж не послухає їх, скажи церкві. Коли ж і церква не послухає, нехай тобі буде як поганин та митник.“ — Маттея 18:15-17.

“Яка ж малаб бути ціль представляти сю справу перед екклезією? Очевидно та, щоб церква могла вислухати справу і рішити хто помилився, а потім повідомити о сім замішані сторони. Не є се привилей церкви давати присуди і опісля виконувати їх проти котрої будь сторони і через се наносити зло або кару проти злочинця. Ціль повинна бути помочи винуватому і повернути його, если можливо, і се треба робити через непокитне і недвозначне стояння по стороні правди. Екклезія, сказавши своє негодвання і осудивши помиляючогося, може сим чином пробудити винуватого і показати йому його мильне поступовання і сим чином помочи йому прийти до себе; і если він се зробить, вискажи свій жаль і зачне чинити добро, тоді йому треба помочи.

МИР

“Часом буває, що старші в зборі приписують собі більше власти чим писання дає їм. Тоді треба пам'ятати, що старші є слугами збору, і що вони не мають права панувати над зібранням. Єгова є Бог миру, і всякий, що має Його духа, шукає миру і добра для своїх братів. Дух Господа кермує тих, що посідають його, щоб вони справедливо поводитись зі своїми братами, і щоб вони любили милосердя, і ходили в покорі і в послушності з Богом. Тоді самолюбство буде відложене геть, а любов візьме місце між братами.

“Екклезія може поручити старшим в зборі назначувати провідників і бесідників на зібрання. Маючи таку власть, комітет повинен старатися о найвище добро екклезії, що значить дбати о найлучші інтереса царства Господнього. В таких случаях не повинно бути ласки, ані ніхто не повинен бути занедбаний, тому що його особа не є люба комусь. Рішаюча точка повинна бути: Хто найлучше може служити справі екклезії? Коли екклезія буде поступати в такий несамолюбний спосіб, тоді всі члени в екклезії будуть радо співділяти з тим розпорядженням. Если екклезія завважає, що комітет пішов поза свою власть, або повівся невластиво, тоді екклезія має право знести роботу комітету або й цілковито розв'язати комітет. Рішаюча власть

спочиває в руках екклезії. Але якби то кроки не були взяті, то все треба робити безсамолюбства.

“Господь є тепер у своїм храмі. Він зібрав Сион на землі і помазав Його виконувати певну роботу. Сі помазанники тепер бачуть око в око, або так сказати, вони розуміють головні правди і волю Божу відносно Його народу, і будуть ділати в гармонії. Писання говорить про Сион, або дім Божий, під назвою Єрусалим. Відносячись до помазанників в теперішній часі, Слово Господнє так говорить: „Звеселився я, коли сказали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стояти муть у брамах своїх, Єрусалиме! Єрусалиме, збудований, як город, кріпко замкнутий.“ (Псалма 122:1-3) Члени ніг Божої організації мусять стояти і будуть стояти разом і покажуть єдність в Христі, і кождий член буде старатися о добро Божої організації. Се можна зробити лише тоді, коли буде мир і гармонія. Тому Господь наминає свій нарід: „Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.“ — Псалма 122:6-9.

“Зсумувавши гадки разом, справа стоїть так: Єгова є Бог мира і дає мир тим, що люблять Його. Він творить зло і вживає його проти тих, що чинять лихо. Він один посідає ту власть, і передає її тим, котрі йому подобаються, і ніхто инший немає права вживати тої сили. Нехай отже всі помазанники Божі уникають зла, бояться Бога, роблять правду, люблять милосердя, ходять право з Богом, і нехай несамолюбно піддадуться йому на службу. Його царство прийшло, і всі, що мають Його духа, нехай спільно співають нову пісню Єгові.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Які приготування Єгова зробив щоб примирити рід людський з собою?
- 2,3. Опиши обставини які були у світі поперед і під час його приготування. Позай причину чому Єгова дозволив на сей довгий період гріху і зла.
- 4-6. Покажи чи люди навчилися якій важкій лекції через їх досвід зі злом і лиходіями.
- 7-9. Опиши досвід Християнів зі злом. Чому Сатані дозволено мучити слуг Божих?
10. Опиши досвідчення ще инших мужів окрім Християнської доби, і також хто був автором всіх зневаг і переслідувань, які переносили вірні Богу.
- 11-13. „Видовищем зробились ми світові і ангелам і людям.“ В який спосіб, через кого і для якої цілі?
14. Як вірні вчуться лекції через терпіння?
- 15,16. Як і чому Бог допускає карання на своїх синів?
- 17-18. Поясни чи досвід зі злом є найлучший учитель праведності і послушництва.

- 19-22. Поясни слова Апостола Павла до Римлян 5:3,5 а головне слово „досвід.“
23. Яке є правдиве жерело знання для Християнина? Для якої цілі служить його досвід зі злом і лиходіями?
24. Що заставило апостола дати пораду записану в листі 1 Коринтян 15:33,34?
25. Що треба робити, щоб йти за порадою поданою в листі до Римлян 12:2? Опиши обставини, котрі показують правдивість цього заключення.
- 26,27. Поясни значіння слів апостола в листі до Філіппів 1:9,10.
- 28-31. Напідставі писання, покажи важність акуратного знання правди.
- 32,33. Наведи інші тексти в котрих знаходиться слово „досвід“ і покажи значіння їх.
- 34,35. Після писання то чи можна Християнові посягнутись злом проти ближнього?
- ¶ 36-38. Опиши обставини до котрих відносяться слова в листі до Римлян 14:4. Як треба поступати з тими, що поновляють розділ і інші переступи проти науки Ісуса і апостолів?
- ¶ 39,40. Покажи властиве поступовання коли якийсь брат образить иншого брата в Господі. Задля якої цілі треба представляти сю справу перед еклезією?
- ¶ 41,42. Порівняй власть старших і властью еклезії. Після Михея 6:8, то що Бог потребує від всіх тих, що хотять його оправдання? Яка рішуча точка повинна бути, коли назначується задача для різних членів або слуг еклезії?
- ¶ 43. Що значить бачити „око в око“ і стояти разом? Чому тепер треба головне дбати про мир, і гармонійно співділати?
- ¶ 44. Зсумуй разом гадки подані тут.

Ангели в Сионі

«А кристалили ви до Сионської гори і до города Бога живого, Брусалма небесного, і до тьми ангелів.» — *Жидів 12:22,23.*

ЧАСТЬ 1

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕГОВИ є найважливішою річчю для послідователів Христа. З прибиранням помазанників на землі до загального зібрання тих, що будуть становити сю організацію, вони стараються більш і більш навчитись про ту чудну організацію Всевишнього. Кільканайцять століть тому назад Павло мав видіння тої організації, але, як він каже, він не мав права розказувати про ню, тому що тоді ще не був властивий час. Та тепер вже прийшов день Господень, отже день одкриття; і для того се є намісці для помазанника шукати пильно пізнати значіння многих писань, котрі дотепер були незнані для людей.

Писання дуже часто говорить про святі ангели; і позаяк Слово Боже було написане для помочи, потіхи і заохочення помазанників, котрі живуть на землі при кінці світа, то се є властиво для них шукати більше інформації відносно ангелів котрі будуть становити часть зібраної громади, на котру Бог зсилає свої ласки. Ми можемо бути певні, що кождий член тої організації має якусь важну лекцію до виконування. Докази з писання в світлі добре знаних нам фактів показують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму і розпочав суд. Бог зібрав Сион, котрого головою є Ісус Христос. Тож яку задачу мають виконувати ангели? Чи лише служити яко посланці Господні? або чи вони мають якусь иншу задачу до виконування?

Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: „Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і

всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї.“ (Маттея 25:31) Пояснюючи цей текст, у Викладах св. Письма, том 3, стр. 302, є сказано, що се писання відноситься до членів Христа, включаючи і тих вірних, що були збуджені зі смерті, і тих, що знаходяться на землі котрі становлять членів ніг Його. Чи се, що то писання означає? Або, чи писання показує, що Бог дав ангелам якусь иншу роботу виконувати для його людей і світа?

Здається, що писання дуже попирає то друге заключення; отже тут буде намісці переглянути декотрі тексти відносно цього, щоб дістати краще видіння Божої організації і щоби церква на землі могла краще оцінити свій привилей.

Що ангели виконували назначені їм задачі перед тим, ніж чоловік зачав існувати, то се ясно показує писання. Одинокий спосіб, в який можна прийти до властивого заключення, є, розбирати писання відносно ангелів в різних періодах часу, відкритих в Слові Божім. Святі ангели є властиво названі синами Божими, тому що вони отримали життя від Егови. Промовляючи до Йова, Егова сказав: „На чім оперто підвалини її, або хто заложив угловий камінь її, як тим часом всі ранні зорі весилилися, і всі сини Божі викликували з радощів?“ — *Йова 38:6,7.*

„Зорі“ згадані тут мусіли бути Люцифери, а інші ангели були відріжені від тих двох головних осіб. Як здається, то сини Божі від часу до часу появлялись перед Ним і здавали звіт з своєї діяльності перед Господом. (Йо-

ва 1:6) Після слів тексту, то Сатана мусів був доглядати різні справи на землі. Ще інші тексти візьмемо під розвагу, щоб нам прийти до яснійшого заключення чи Ісус відносився до членів свого тіла, коли Він говорив про свій прихід як Він зачне судити світ зі всіма ангелами.

Павло пишучи до церкви відносно організації Божої, сказав: „Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу, про котру глаголемо.“ (Жидів 2:5) Пояснюючи ці тексти, у Викладі св. Письма, том 1, стр. 250, є сказано:

„Мисль, яка з того насувається є та, що „перший світ“ перед потопом був підназором і спеціальною управою ангелів, котрим було дозволено пробувати, що вони можуть учинити в приверненню людського роду з упавшого стану. Безсумніву, що за Божим дозволом, вони раді були спробувати того, бо всі викликували з радістю над ділами які Бог творив. (Йова 38:7) Що ангелам було дозволено правити в першій світі, хочай вони були неуспішні, то на це указують не лише різні цитати відносно цього періоду, але сю думку можна винести з уваги апостола. Порівнюючи сучасну епоку з минулою та будучою, він каже: (Жидів 2:5), „Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу про котру глаголемо.“

Повисше наведений параграф розуміли, що він значить, що по вигнанню чоловіка з раю аж до знищення світа великим потопом, небесні ангели були урядовими правителями чоловіка; що Бог дозволив це тому, щоб дати нагоду ангелам показати чи вони можуть привернути чоловіка назад до його першого стану.

Писання здається не попірає такого погляду для тої причини, що чоловік був поставлений під нагляд Люцифера від самого початку. (Езек. 28:13-15) Ніде писання не учить, що коли Люцифер зрадив Бога і визвав Всевишнього, тоді відобрано від нього сторожництво над чоловіком. Если Бог дав рід людський під нагляд ангелів аж до потопа, тоді сторожництво мусіло бути відобране від Сатани від часу Едену аж до Потопа. Історія подана в книзі Йова кидає світло на це питання. Там сказано, що Сатана ходив по світі сюди й туди, і се указує, що він ще займав свій уряд по сім, як він стався ворогом Божим. Інші писання показують, що події записані в книзі Йова взяли місце много літ по потопі. Коли Ісус був на землі, Сатана і тоді займав той уряд помімо того, що він мильно уживав його, тому що Ісус говорив про нього як „князя цього світа“.

Одинокі розумні заключення, в світлі писання, а головню на підставі книги Йова, є, що Єгова дозволив Сатані йти його злого дорогою і дальше уживати своєї сили над чоловіком аж до назначеного рочища, коли Бог знищить його роботу; що в тім протязі часу, від вигнання чоловіка з Едену аж до знищення сатанської організації, Сатана був невидимим володарем над

безбожними людьми на землі. Без сумніву, певне число ангелів пішло за лукавим Сатаною в лукавство; і якуб то роботу ці злі ангели не робили, то вони мусіли се робити під керівництвом Сатани, яко вожда демонів. Се відноситься більше до сатанської організації, над котрою будемо застановлятися пізнійше.

Коли апостол Петро сказав, що „тогдішній світ водою затоплений погіб“ (2 Петра 3:6), то се ще не значить, що тодішній світ був під правлінням ангелів. Як видима так і невидима часть світа була Сатанською організацією; і ангели котрі співділали з ним були бунтівниками — вони пішли за Сатаною радше чим служили Богу; і ся гадка є поперта словами апостола. (1 Петра 3:19,20) З приходом великого потопа, та зла організація була розв'язана і видима часть її була знищена. Великий гнів на сатанську організацію був вилятий в той час через обявлення Божої сили, і се представляло цілковите знищення Сатани і його організації у властивім часі. Слова апостола показують, що декотрі ангели Сатани в той час були в в'язниці; але з чого та в'язниця складається, то тут не згадується.

Заледви чи можемо припускати, щоб Бог дав в руки ангелам володіння над світом в тій цілі, щоб дати їм нагоду привернути рід людський, а если вони не зможуть, тоді знову Він мав віддати володіння в руки Сатани. Писання виразно говорять, що ангели ніяким робом не були могли привернути упавший рід людський. Чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть, і через се прийшла смерть на всіх, і нема ніякого иншого способу для привернення чоловіка лише через назначений Богом спосіб, т. є. через жертву викупу. — Діян. 4:12.

Нема ані одного тексту в св. Письмі котрим би можна доказати, що Єгова поручив людство ангелам, ані не можна висновати такої думки зі слів апостола. Божий напрям діланья не є ніколи незгідний. Сей факт, що Ісус стався меншим чим ангелами, щоби яко совершенний чоловік міг дати викуп, є безперечним доказом, що ангели не могли привернути рід людський; і що се не годилося би з принципами Єгови віддати власть ангелам над людьми, щоб випробувати їх силу в неможливій річці. Злі ангели співділали з Сатаною, і ціла його організація була розв'язана через потоп. Безсумніву, що всі добрі ангели мали до діла з потопом під керівництвом Єгови відносно знищення того злого світа. Можна також розумно припускати, що Єгова уживав їх в боротьбі проти Сатани, як се можна заключити з писання про сю подію. — Одкр. 12:7.

ІЗРАЇЛЬ І АНГЕЛИ

"Що ж тоді могли означувати слова апостола, „Не ангелам бо покорови вселенні грядущу, про котру глаголемо"? (Жидів 2:5) Його слова в контексті кидають світло на це питання. Він промовляв до Ізраїльтян з котрих він походив самий, і котрі так, як і він, сталися послідовцями Христа. Він робив натиск на велике спасення, котре вийшло на світло через смерть і воскресення Христа. — 2 Тим. 1:10.

"Єгова вибрав Ізраїля за свій нарід і зробив угоду з тим народом. На підставі усливев тої угоди, Бог був би дав їм життя, если б вони були дотримали ту угоду через закон. А що Ізраїль не буде міг дотримати тої угоди, то про се Єгова знав підчас роблення угоди; але се не було не згідне з ним робити таку угоду, тому, що їх упадок був остаточним доказом для них, як і для всіх інших, що велика жертва викупу була конечно потрібна. Божий закон ясно учить, що всякі оправдані сотворіння мають життя, і всякий хто би дотримав закон, мав би бути оправданий; але старання сповнити закон і не дотримати його, було доказом зі сторони людської цілковитої нездібності піднести себе з деградації. Сим чином був даний доказ, що лише через кров Христа може прийти спасення. На сю точку Павло робив натиск в своїм листі до Жидів. Він показує там, що велика відвічальність спочивала на Ізраїльтянах в сповненні їх угоди, але на тих, що прийняли Христа тепер, спочиває ще більша відвічальність. Сі останні мають пильно уважати на потреби угоди через жертву. Порівнюючи сю відвічальність і роблячи натиск на свій аргумент, він каже: „Бо коли промовлене ангелами слово певни, і всякий переступ і непослух прийняв праведну відплату, то як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре почавши проповідувати через Господа, від тих, що чули, нам стверджене." — Жидів 2:2,3.

"Коли Бог вибрав Ізраїльтян для себе, Він зробив з ними угоду і сим чином взяв їх з під володіння Сатани, і вони сталися Божим народом. Для тої причини Він дав їм закон і заповіді, щоб вони не мали інших богів крім Його, ані щоб вони не робили жадної подоби і не поклонялися перед ним, і щоб вони любили Його і почитали Його єдиного. (2 Мойсея 20:3-5) Здається, що тут писання ясно учить, що Бог дав святим і послушним ангелам певну службу до виконання взглядом Ізраїля. Повисші слова апостола показують, що Боже слово до Ізраїля було передане через ангелів і було певне, і що за їх непослушність вони отримали справедливую кару. Се показує, що ангели мали синебудь до діла з угодою, і що Бог потвердив се.

"Стефан попірав сей доказ, коли він говорив про закон даний Ізраїльтянам: „Ви прийняли за-

кон через розпорядки ангелів, та й не хоронили його." (Діян ап. 7:53) Сі слова написані Павлом і Стефаном під впливом св. Духа показують, що ангели мали більше до чиніння з розказами для Ізраїля чим лише яко післанці або посередники.

"У повисшій тексті Стефан ужив слово „розпорядки". Те слово походить від иншого слова, корінь котрого є переложене на слово „веління" в слідуєчій тексті: „Тимже хто противиться власті, Божому велінню противиться." (Римлян 13:2) Сей текст попірає думку, що хто ділає під Божим керівництвом того Бог попірає. В листі до Голат 3:19 є сказано, що закон для Ізраїля був уряджений рукою ангелів через посередника Мойсея; і що то слово „уряджений" походить від корення слова „розпорядження" котре знаходиться в Діян. 7:53. Ісус уживав те саме слово, котре є переложене на „наказуючи" в слідуєчій верші: „І сталося, як скінчив Ісус, наказуючи дванадцятьом ученикам своїм." (Маттея 11:1) Се дальше доказує, що то слово значить багато більше чим розносити вість. І знову, те саме слово є переложене на „повелів" в слідуєчій тексті: „Так і Господь повелів тим, хто проповідує благовісте, з благовістя жити." (1 Корн. 9:14) Те саме слово є переложене „настановити" в листі до Тита 1:5.

"Відносячися до закону, або до слова даного ангелам і до слова даного Господом Ісусом Христом, слово „промовленого" було вжите в обидвох случаях. (До Жидів 2:2,3) Ми знаємо, що Ісус мав власть промовляти; і позаяк то саме слово було вжите відносно ангелів, то можемо розумно припускати, що ангели також мали власть промовляти відносно Ізраїльської угоди через закон. Се доказувалоб, що ангели не ділали лише яко післанці до Ізраїля, але що вони установили угоду яко маючі власть і підкерівництвом і наказами Бога Єгови, тому що Бог поручив їм сю роботу до виконання.

"Вернувшись назад до Павлового аргументу в листі до Жидів 2:2-5, його слова можна зрозуміти так: Що Єгова поручив силу своїм ангелам опікуватися Ізраїльтянами, котрий то нарід був під їх видимим князем і провідником, і що тепер, від приходу Господа Ісуса і від початку збирання церкви, така робота ангелів скінчилась; що Господь Ісус є тепер Головою і Володарем церкви і що будучий світ буде його царством і не буде підлягати ангелам, а буде підлягати власті Христа; що тоді всі сотворіння в небі і на землі будуть мусіти покоритися під Його правління і власть. Инакше сказати: Ізраїль був під властю ангелів; але будучий світ не буде підлягати під власть ангелів, а під власть Христа Ісуса.

"Здається, що Павло в сім тексті не старається довести, що ангели пробували піднести

рід людський і їм не вдалось. Протинно, його аргументи показують, що Ізраїль, Боже типічне царство, був під керівництвом ангелів і що правдиве царство буде під владою Христа. Дальше він показує, як Ісусу треба було статися меншим чим ангели, щоби відкупити рід людський занім Він міг установити своє царство. Отже виходить, що по закінченню типічного Ізраїльського царства, правління ангелів скінчилося і по сім їм була дана якась инша задача до виконання. Если так, тоді се виключилоб думку, що ангели мали щонебудь до діла з родом людським перед потопом, хіба що злі ангели співпрацювали з Сатаною і володіли упавшим чоловіком і відвертали його від Єгови.

СЛУЖИЛИ ЛЮДЯМ

²² Ангели, що пішли за Сатаною з конечности стратили всяку нагоду служити чоловіку. Таку службу було поручено вірним ангелам Божим; і писання показує, що Бог поручив сю службу вірним ангелам; і тому добре нам мати ці факти на увазі, коли ми застановляємося над загальним зібранням Божої великої організації, на котрім то зібранню будуть присутні святі ангели. Святі ангели Бога Єгови служили Авраамові, Лотові і Якові і іншим. В назначенім часі Авраам вислав свого слугу знайти жену для свого сина Ісаака, і приказав йому повернути до свого рідного краю і вибрати там жену Ісаакові. Авраам сказав до слуги: „Господь Бог вишле слово ангела перед тобою.” Отже ангел Господень вибрав Ребеку. — 1 Мойсея 24:7-27.

²³ Яків був полишив дім свого отця і подорожував в землю Падан-Арам. Коли він прийшов до Бетелю він мав видиво ангелів. (1 Мойсея 28:12) З бігом часу він повернув до Канаан землі, і коли він приблизився до тої землі ангели Божі служили йому. (1 Мойсея 31:11-13) Написано є, що ангели Божі вийшли стріпнути його: „Каже ж тоді Яков, зуздівши їх: Се Божий полк, урочище те Манаїм.” (1 Мойсея 32:2) Слово „манаїм” значить „два полки”. Яків мав свій власний полк, котрий йшов походом до обіцяної землі, і мабуть тут він відносився до двох полків: до свого і до полку Божих ангелів, і тому він назвав то місце таким імям. Він знав що небезпека чекала його; і щоби запевнити його, ангел появився Якові і дав йому підкріплення і запевнив його, що він і його майно буде охоронене через невидимий полк. Позаяк Яків представляв Божий помазаний нарід на землі, для того много потіхи можна винести з цього образка, а іменню, що Божі ангели дадуть особлившу охорону і опіку для помазаників в сім часі.

²⁴ Бувають випадки, що Бог веде своїм ангелом служити тим, що служать і люблять Його. При горі Синай ангели переказували Бо-

жий закон для Ізраїля, і спевністю, що полк ангелів мав доглядати сих людей підчас їх подорожі в пустині. Є написано, що перед смертю своєю Мойсей виповів благословенство на Ізраїля: „І промовив: Господь зійшов від Синай і явив ся із Сеїра; засіяв із Паран гори і прийшов із тьмами святих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх.” — 5 Мойсея 33:2.

²⁵ Слово в повисшій тексті „святі” відносився до святих ангелів, котрі служили Ізраїльтянам. Коли Божий вибраний нарід зближався до обіцяної землі, тоді Мойсей заговорив до них і сказав: „Нема над Бога Ізраїлевого, що несесться на небесах собі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на роках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ!” (5 Мойсея 33:26,27) Безсумніву, що ті слова відносяться до служби Божих святих ангелів, яку вони виконували в тім часі для його народа.

²⁶ Мешканці землі Канаан були далеко більші і сильніші від Ізраїльтян, і тому Ізраїльтяни мусіли вповати і надіятися на Бога Єгови, щоб Він воював за Них. Безсумніву, що то Єгова був, що вислав був свій полк ангелів воювати за свій нарід. Йозія стояв напереді і провадив Ізраїльтян. Саме тоді він облягав місто, приготавляючись напасти на нього. Ось появивсь чоловік коло Йозії з голім мечем. Йозія сейчас набрав відваги і спитав: „Чи ти наш, чи з ворогів наших? А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І впав Йозія на лице своє та й поклонивсь йому; тоді питає в його: Панє, що ж повелиш ти слугі своїму?” (Йозія 5:13,14) Безсумніву, що се обьявлення для Йозії було дане, щоб повідомити його, що гетьман невидимої Божої армії був присутній і що невидима армія була готова до акції в обороні Ізраїля.

²⁷ Коли прийшов час нападу, Йозія показав, що він вповає на Бога і його невидиму армію. Він приказав священникам нести скриню завіту між оруженними арміями Ізраїля і так обходив місто Ерохон, трублячи в труби. Се вони чинили через сім день. Смого дня, обійшовши місто сім разів, Ізраїльтяни, під проводом Йозії закричали, і мурн Ерохону впали; і ані одної стріли не вистрілила видима армія. Невидимі полки Єгови провадили дійсну боротьбу, підчас коли видимі сили робили лише галас. — Йозії 6:2-21.

²⁸ Ще инша велика битва взяла місце коло Габаона де злучина сила ворога наперла проти Ізраїльтян підчас коли Ізраїльтяни були під проводом Йозії. Безсумніву, що і там була невидима сила також. Писання показує, що вороги втікали перед Ізраїльтянами, бо Господь кидав великим градом на ворога, воюючи більши чим мечем. Тут зовсім не буде натя-

ганія писання коли зробимо заключення, що ангели Єгови, формуючи невидиму армію, робили дієсну роботу проти ворогів Божих і кидали кавалки леду і вбивали ворога. — Йозні 10:11-16.

²⁰ Треба пам'ятати, що пророк Елисей був вжитий як прообраз Божого помазаного народу на землі. Одного разу Елисей був у Дотан і ворог вислав велику силу війська, щоб взяти його в неволю. Коли слуга Елисей побачив сю велику армію навколо міста у котрім Елисей був, він дуже налякався і в розпачі благав Елисея (о поміч). Тоді Елисей дав повну заповню безпеченства, кажучи: „Не лякайся, бо тих, що з нами, більш, ніж тих, що з ним.“ Се показує, що там була велика невидима сила і що вони там були під проводом Єгови для охорони своєї слуги. Хоть і писання не каже, що ангели були там, але ніяке інше заключення є неможливе. „І моливсь Елисей й промовив: Господи! відкрий йому очі, щоб він бачив! І відкрив Господь слугі очі, й побачив він, як гора навкруги Елисея була заповнена кіньми й полоняними колесницями.“ (2 Царів 6:17) Хтось руководив гад сими кіньми і огняними колесницями, і Елисей знав, що після Божого розпорядження число ангелів було присутнє, котрі могли більше ужити сили чим се могли зробити вороги.

²¹ Сі, що тепер є заняті в роботі Елисея, можуть взяти собі сей образ як обітницю цілковитої охорони котру дасть Бог Єгова своїм помазаникам, хоть та охорона є невидима для людського ока.

²² Коли Ассиріяни виступили проти Єрусалиму і визивали Всемогущого Бога і Його нарід, то 185,000 із них полягло смертю перед мурами Єрусалиму в одній ночі. Безсумніву, що Божя невидима армія вчинила се. Писання каже, що тоді Ізраїльський цар сказав до людей: „Кріпиться й будьте відважні, не бійтесь і не лякайтесь царя Ассирійського і всього множества, що з ним; бо з нами більше ніж з ним. З ним рамя тілесне, а з нами Господь, Бог наш, щоб помагати нам і битись в битвах наших. І скріпився народ від таких слів Езекиї, царя Юдейського.“ — 2 Парал. 32:7,8.

²³ Дальше писання каже: „І послав Господь ангела і вигубив всіх хоробних в війську Ассирійським.“ Очевидно се значить, що один із ангелів Господніх був начолі армії, або так сказати, ангел був гетьманом сил в тій боротьбі. Тут можна розумно заключити, що Бог поручив роботу охоронення своїх людей ангелам, котрі виконали се в гармонійний спосіб.

²⁴ Ісус був один із найголовніших в Ізраїлі. Він сказав, що Божі святі ангели є служебними духами наслідників спасення, а головні вони служили Гетьманові того великого спасення. Сталося, що оружена товпа під кермою духове-

нства, агентів Диявола, шукали убити Ісуса на смерть. В тім то часі Він сказав до Петра: „Верни меч твій в місце його. — Або думаєш, що не міг би нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більш двайцять легионів ангелів?“ (Мат. 26:52,53) Сі ангели тоді не були під розпорядженням Ісуса, але Він заявив, що на його прозьбу Отець вислав би їх йому на службу. Ісус був в городі Гетсиманським де Він переходив великі терпіння і печаль і тоді приступив ангел і служив йому. Так і є написано, „Явився ангел з неба, підкріплюючи Його.“ — Луки 22:43.

²⁵ Сі писання учать, що коли Ісус був в тілі Бог поручив власть своїм ангелам охороняти і потішати Його. В часі Його народження, ангели принесли радісну новину для людей на землі. Підчас Його терпіння і смерти вони були на Його ослузі. При Його воскресенню з мертвих ангел Господень був коло гробу. Отже всі повніші писання показують, що ангели ділають вбільшій мірі як лише післанці.

ЗМІНА СЛУЖБИ

²⁶ По своїм воскресенню з мертвих, Ісус сказав до своїх учеників: „Дана мені всяка власть на небі і на землі.“ (Маттея 28:18) Від того часу ангели вже більше не охоронювали Його, і від тоді всі сили на небі і на землі мусять підлягати Господу Ісусу Христу, і сі ангели мають іншу службу виконувати для Нього. В доказ сього заключення писання говорить: „... Ісуса Христа, котрий є поправці Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили.“ (1 Петра 3:21) Павло також каже, що Ісус Христос був вивисшений до найвищої власті і чести і тепер Він є по правці Єгови. По тім апостол додає: „Коли ж знову уводить Перворідця у вселенну, глаголе: „І нехай поклоняться йому всі ангели Божі.“ — Жидів 1:6.

²⁷ Святі ангели Єгови мали в многих случаях привилей служити в ім'я Всевишнього. Однак ніхто з них ніколи не отримав такої чести, яку Бог дав своєму возлюбленому Синові. „Кому бо з ангелів сказав коли: Сиди по правці в мене, доки положу ворогов твоїх підніжком ніг твоїх?“ — Жидів 1:13.

²⁸ Хоть цілковита сила і власть була дана в руки Ісуса Христа при Його вознесенню на небо, то все ж таки Він мусів чекати аж до назначеного часу Єговою, щоб Він міг уживати ту силу і власть. (Псалма 110:1,2) Та повна власть і сила не могла бути вжита ним, доки Отець не посадив Ісуса Христа на святій горі Сион. (Псалма 2:6) Писання і факти показують, що Він воцарився в 1914 році, т. є. при кінці світа. Безсумніву, що від Його вознесення всі ангели були під розпорядженням Христа, котрі воювали з Ним проти ворога. — Одкровення 12:7.

²⁹ Як забагато Ісус знав про свій другий при-

хід коли Він був на землі, то сього ми навіть не можемо відгадати, але здається, що Він не знав точного часу про свій прихід. Певно, що і ангели не знали, бо Ісус так сказав. (Маттея 24:36) То що ці святі ангели вельми інтересувалися другим приходом Господа Ісуса Христа, і установам царства, то здається, що про це писання ясно говорять. Є сильна причина вірувати, що від коли зачалися вповідати пророцтва, то святі ангели знали, що вони будуть мати участь в роботі привертання людства. Вірні ангели показали своє послухання у всіх своїх задачах. Є написано, що пророки Божі пророкували відносно терпіння Христа і про славу Його царства; що вони старанно старалися пізнати час і спосіб Його прийдешньої слави, і тоді писателі додає: „на що бажають ангели дивитись.“ — 1 Петра 1:11,12.

³⁹ Як бачимо, то ангели знали багато і мали велике бажання пізнати ще більше, щоб їм дістати більше нагоди працювати на славу Бога Єгови. Ожидання ангелів на установам царства могло бути пробою для них, а головню коли вони побачили, що члени царства вибиралися з між упавшого роду людського. Безсумніву їх вірність буде нагороджена. В невидимім царстві Єгови є вірна і невірна кляса сотворінь, і так само на землі між тими, котрі були обдаровані ласкою Господом Богом. Сейно вірне служення зі сторони ангелів принесло їм Боже призначення. Так само вірне служення зі сторони помазанників на землі принесе їм Його призначення.

⁴⁰ Уважне розібрання повисших текстів осуває всякий сумнів, що ангели, згадавши Ісусом Христом в Маттея 25:31, не є члени Христа воскресші в славі, в ключаючи помазанників на землі. Се заключення є сильно поперте словами апостола, на що один із товмачів робить натиск, а іменню: „Прийшли ви до гори Сионської і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів.“ — Жидів 12:22.

⁴¹ Писання виразно обмежує число членів тіла Христового, але слова в повисших текстах описують ангелів яко безчисла громада, „тьма“. Дальше се зключення попирають слова в текстах, котрий описує гору Сион і святе місто. Гора Сион символічно представляє царство, під час коли місто представляє небесний Єрусалим, котрий символічно представляє цілу організацію Божу включаючи й громаду ангелів. Позаяк Сион відноситься до урядової часті Божої організації, або царства, і позаяк всі члени того тіла мусять бути членами того урядового тіла, то виходить, що вони не можуть бути рівночасно й членами ангельських сил.

⁴² Господь Ісус уже повернув. Він прийшов до свого храму і зачав судити. (1 Петра 4:17) Ісус сказав до своїх учеників відносно сього ча-

су: „Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави своєї.“ (Маттея 25:31) Сей текст показує, що з Його приходом до храму, всі ангели Його будуть товаришити Йому; і позаяк декотрі члени Його тіла є напевно ще наземлі, то вони не можуть бути заключені в тій громаді. Тут показується, що ангели Ісуса Христа мають певну роботу виконати в Сионі відносно роботи судження, яка зачалася і є тепер в дальшій тязі. Вони рівнож мали щось до чинення з жнивими. Що ж писання говорять про сю точку?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

- ¶ 1. Чому організація Єгови є предметом такого великого заінтересовання в сім часі?
- ¶ 2. Чому так ясно відкриваються Божі заміри в сім часі?
- ¶ 3,4. Яку користь приносить студіювання писання про ангелів і їх роботу?
- ¶ 5,6. Які інформації знаходимо в книзі Нова?
- ¶ 7,9. Яке світло кидає пророцтво Езекиї на сей предмет? Яку інформацію знаходимо в книзі Нова відносно нагледу над чоловіком? Що говорить про сю точку Ісус?
- ¶ 10. Отже яке заключення муситься зробити щодо Божого діланія з Дияволом від часу Едену і щодо його впливу між ангелам?
- ¶ 11-13. Як великий потоп поділав на сатанську організацію? Що представляла та подія?
- ¶ 14,15. Поясни чи се було на місці для Бога робити угоду з Ізраїлем, обіцявати життя за послухання, знаючи, що ані один із них не зможе дотримати тої угоди.
- ¶ 16,17. Для чого закон і заповіді для Ізраїля беруться під розвагу в сім місці?
- ¶ 18,19. Порівнюючи писання з писаннями, поясни значіння слів Стефана, записані в Діян. 7:53. Що говорять про сю точку апостол в листі до Жидів 2:2,3?
- ¶ 20,21. Отже, які є аргументи Павла в листі до Жидів 2:2-5?
- ¶ 22-32. Яко доказ уряду або служби ангелів, розкажи що гзало місце в слідуєчих обставинах або подіях, записаних в св. Письмі:
 - (а) В вибранню жєни Ісаака через слугу Авраама.
 - (б) Провід і охорона Якова.
 - (в) Ізраїль коло Синаї і під час подорожовання в пустині.
 - (г) Знищення Ерухону.
 - (г) Битва коло Габаона.
 - (д) Запевнення слуги Елисея в Дотанії.
 - (е) Ассирійська армія коло Єрусалиму.
 - (с) Яка була пересічна ціль сих записків?
- ¶ 33,34. Що говорить Ісус про службу Ангелів? Які докази є позані щодо їх служення Ісусу?
- ¶ 35. Яка зміна служби прийшла для ангелів коли Ісус

воскрес і вознісся і був вивиснений до високої позиції влади і сили?

¶ 36,37. Поясни обмеження вираження в слові „доки” в Псалмі 110:1.

¶ 38,39. Яке знання ангели мали про замір Єгови відносно царства котре Він має установити для привер-

нення людства? Яке було відношення ангелів відносно цього?

¶ 40,41. Напідставі наведених текстів, хто є „ангели” агадані в Маттея 25:31 і до Жидів 12:22?

¶ 42. Що се означає, що коли прийде Син чоловічий в славі своїй і сяде на престолі своїм, тоді ангели придуть з ним?

Тексти на Освідчення

Середа 1-го Жовтня

«Стеліте дорогу Господеві, рівняйте в стегу стежки Богу нашому.» — Ісай 40:3.

У СЕОУМ назначеним часі великий і люблячий Бог вислав Ісуса, свого єдиного Сина, і через пожертвування Його на смерть отворив дорогу, що провадить до безсмертності. Ця дорога є „вузка дорога”, тому вона провадить через жертву. Ця жертва вже майже скінчилась, і незадовго та вузка дорога буде заперта на віки. Однак зачеплення тої дороги значить отворення славної дороги, котрею чоловік буде міг прийти до примирення з Богом. Ту славну дорогу можна назвати Царський шлях. Много століть тому назад великий Бог Єгова приготував сю чудову дорогу для користі людства. Нині неначе серед пустині у світі Божий останок укажує людям на той славний Царський Шлях.

Середа 8-го Жовтня

«Не водячи себе по давнім хотінням вашим, що є незланням, а, яко Покликавший вас святий, і ви самі святі в своєму життю будьте.» — 1 Петра 1:13,14.

БУДУЧИ в тілі, ніхто не може бути совершенним в слові або в ділі або навіть в думках. Если хтось каже, що він може привести себе до точки совершенности і може бути без гріха, то апостол каже, що він ошукає себе і правди нема в ньому. (1 Йоана 1:8) Бог вимагає совершеної любови, а се значить несамолюбне служення Йому. (Колосян 3:14) Нове сотворіння в тілі може бути совершенне з лише точки погляду. Коли Бог покликає, вибирає і помазує когось, то се значить, що то сотворіння є покликане і поставлене по стороні Господа; отже воно мусить бути святим, т.е. мусить бути цілковито відданим Богу і Його святій справі. Воно мусить бути вірним Богу, а сям не можна бути без вірного виконання припорученої задачі через св. духа Єгови.

Середа 15-го Жовтня

«Возвісти славу Господеві, Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуди брам твоїх, благословить діти твої серед тебе.» — Псалма 147:12,13.

ДІТИ Сиона, включаючи і тих, що дотримують угоди через жертву і котрі були приведені „під покрову Всевишнього”, тепер бачуть вершок своєї нагороди, і тому мають велику причину радуватися і прославляти Бога. Вони є в Сионі, що є організацією Єгови і є охоронені через засуди брам, котрі стоять між ними а ворогом і котрі були тепер зміцнені, тому що Сатана був скинутий з неба і воює проти останка. Бог хоронить їх своєю рукою підчас коли вони стоять в повнім виді ворога. Так довго як хтось є в Сионі, отже належить до класу храму, так довго він є на безпечній стороні воріт, котрі охороняють його від стріл лихого.

Середа 22-го Жовтня

«Сам же Бог якою нехай освятить вас зовсім.» — 1 Солунян 5:23.

ЄГОВА є святий, тому що всі Його дороги є справедливі. Ісус Христос є святий, тому що Він все є в гармонії з Єговою в виконанні Його волі. Члени Христового тіла мусять бути святі, або освячені, так як їх Голова. Вони мусять бути цілковито віддані Богу, і Єгова старатиметься о всі їх потреби. Будучи прийняті до Божої царської родини, вони є віддані на службу Єгови. Тепер вони мусять бути цілковито посвячені Богу. В новім сотворінні, в Христі, Єгова буде мати непорушний нарід в Його службі, котрий відмовляється навіть співпрацювати з котрею будь-якою диявольською системою. Кінець їх посвячення буде увінчання їх яко царів з Ісусом Христом на Його престолі.

Интересующе Питання

ПИТАННЯ: Хто є мешканцями царства Божого, если „найменший же у царстві небесному більший від Йоана Христителя”, котрий родився найбільшим від жени?

ВІДПОВІДЬ: Се питання є взяте на підставі Маттея 11:11,12, котре звучить: „Не явився між

народженими від жінок більший од Йоана Христителя; найменший же у царстві небесному більший од него. І від часів Йоана Христителя тай до сього дня царство небесне здобувається силою, і хто здобуває, той силоміць бере його.”

Сими словами Господь признає, що Йоан за-

• нимає велике становисько в Божій організації, тому що Бог ужив Йоана представити небесного підданця Месію, Христа. (Маттея 11:9,10) Хоть і Мойсей був великим Пророком і були інші важні пророки, однак жадний з них не мав привілею голосити присутності Божого помазаного Царя, Ісуса Христа; отже Йоан був як Ісус самий сказав, „більший чим пророк. Се ж бо той про кого написано: Ось посилаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготує дорогу твою перед тобою.“ Однак, хоть Йоан займав це високе становисько, і хоть він був вірний як мученик і свідок Божий, то однак слова Ісуса ясно показують, що Йоан не буде в царстві небесному. І если жадний із Божих вірних свідків, що жили перед Йоаном, не були більші чим він, то виходить, що жадний із них не буде в царстві небесному. Се також виключає з царства небесного всіх людей, що жили і помиралі перед Йоаном Христителем і всіх що жили перед смертю і воскресінням Ісуса на небо і вилиттям святого духа в день п'ятидесятниці.

Йоан і всі інші (перед Христом), ніколи не будуть в небі і ніколи не будуть бачити лица Бога Єгови Сотворителя, і Ісуса Христа, Його Сина в небесній славі. Але чому ні? Тому що Йоан Христитель і всі інші пророки і люди, що помиралі перед зіллям святого духа були лише люди „народжені з жінок“; а Ісус самий сказав, до Никодима, що „Коли хто не родиться звиш, не може видіти царства Божого. Каже до Нього Никодим: Яксе може чоловік народитися, старим бувши? Хиба може в утробу матери своєї знов увійти, і родитися? Озвався Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родиться од води й Духа, не може увійти в царство Боже. Роджене від тіла — тіло, а роджене від духа — дух. Не дивуйся, що глаголав тобі: Мусите ви народитися звиш.“ — Йоана 3:3-7.

Йоан Христитель ніколи не був народжений звиш; він ніколи не був народжений від води і духа; отже не будучи народжений з духа, він ніколи не може бути духом і пійти до неба. У воскресінню він вийде з гробу, так як і всякий чоловік „тіла і крови“; і як такий він не може йти до „царства небесного“, тому що в 1 Коринт. 15:50 є сказано так: „тіло і кров царства Божого не наслідить“.

Іншими словами сказати, Йоан ніколи не був Християнином, або послідователем Христа; він був предтечою радше чим послідователем Ісуса, і вмер за ним Ісус був прославлений в небі.

В книзі Діянь Апостольских, в другій голові, показано, що ніхто з послідователів Ісуса не був помазаний так як Ісус був, аж до п'ятидесятниці, с.т., три роки по смерті Йоана. Отже перед тим днем не було Християнів, тому що „Христос“ значить помазанник, а Християнин значить послідователь Христа Ісуса, що є помазаний тим самим духом Божим як і його Провідник Ісус був. Розуміється, що такий є також народжений з води і духа як і Ісус був в часі Ісусового хрещення в Йорданській воді.

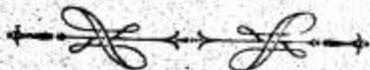
Апостол Петро каже, що сим Християнам є дані дорогі обітниці, щоб через них вони стали спільниками Божої природи. (2 Петра 1:4) Будучи вірним аж до смерті, вони отримають нагороду, честь і безсмертність. — Римлян 2:7.

Ісус відносячись до сих, що будуть сидіти по Його правиці і лівиці в царстві небеснім (Маттея 20:23) подає думку, що там будуть різні позиції в тім царстві, дані після вірності тут на землі кожного Християнина; однак, найменший в царстві буде більший від Йоана Христителя, що кождий тепер може легко зрозуміти.

Йоан Христитель що найбільше може бути совершенним чоловіком на землі; і апостол Павло показує в книзі до Жидів, в одинадцятій голові, що Йоан Христитель і всі пророки Божі перед ним встануть з мертвих як совершенні людські істоти, але що Бог приготував щось краще для Християнина чим лише людську совершенність. — Жидів 11:38-40.

Хоть Йоан Христитель, і інші, пророки декотрі навіть з них були предками Ісуса, ніколи не дістануться до неба і не будуть небесними царями з Ісусом і царювати на землі тисяч років в Христовім царстві, то однак в Псалмь 45:16 і в Ісаї 32:1 є показано, що Йоан і його співтовариші пророки отримають дар життя через Ісуса і так стануться Його дітьми, і будуть князями по всій землі. Вони будуть служити як видимі представителі невидимого царства небесного і так будуть підрядні найменшому в царстві небесному.

Ось так вони будуть мати часть в спростованню справ людських, і будуть підносити і помагати їм примиритися з Богом через Ісуса Христа, і так вести їх назад до совершенного і вічного життя в земскім раю. Слова Ісуса, згадані повисше, становлять один із многих доказів, що не всі спасені до вічного життя підуть до неба, але декотрі люди спасуться і отримають вічне життя і будуть жити в раю приверненим тут на землі.

ВЕРНУТИ